

Beretn. om Dan Lyngesagen

grad har været styring af og kontrol med samarbejdet. Den manglende styring har efter kommissionens opfattelse sammenhæng med, at der har været en betydelig uklarhed med hensyn til »kommandoveje« for håndteringen af arbejdet.

Kommissionen peger endvidere på, at det langvarige samarbejde, hvor kontakten var overladt til én kontaktperson, indebar en risiko for, at kontaktpersonens evne til at forholde sig kritisk til meddelerens oplysninger og adfærd svækkes med tiden, hvilket forløbet også illustrerer. Kommissionen kritiserer, at Rejseafdelingen ikke i det lange forløb sørgede for en ordening, hvor andre end kontaktpersonen løbende vurderede samarbejdet og sikrede, at der blev reageret adækvat på oplysningerne fra meddeleren.

Ved meddelelse af oplysninger om allerede begået og pådømt kriminalitet – Høvdingemordet – kritiserer kommissionen således, at der ikke blev taget initiativ til at forelægge Dan Lynge oplysninger, som måtte anses for nye, for Københavns Politi eller Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby. Som en følge heraf blev der ikke foretaget en vurdering af oplysningernes betydning for den afsluttede straffesag og en vurdering af, om der i anledning af oplysningerne skulle iværksættes en strafforfølgning af Dan Lyngesagen.

Kommissionen kritiserer endvidere, at uanset at en række oplysninger fra Dan Lyngesagen om egne og andres deltagelse i kriminalitet var af upræcis karakter, burde der være taget stilling til disse oplysninger.

Kommissionen finder dog ikke, at der er grundlag for at søge enkeltpersoner draget til ansvar for det ledelsesmæssige svigt.

Kommissionen har endvidere som en del af undersøgelsen redegjort for, om Justitsministeriet i besvarelsen af spørgsmål fra Folketinget har afgivet urigtige oplysninger om kontakter mellem Dan Lyngesagen og politiet. I den forbindelse anfører kommissionen følgende i beretningen:

– Undersøgelsen har vist, at der havde været en direkte kontakt mellem Dan Lyngesagen og en medarbejder hos PET inden for det såkaldte non-proliferationsområde (ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben), men ikke inden for andre områder. Dette forhold var Justitsministeriets embedsmænd og justitsministeren bekendt med forud for besvarelsen af spørgsmål nr. S 2267 i Folketinget.

- Kommissionen har taget stilling til de faktiske omstændigheder ved besvarelsen af spørgsmålet og har konstateret, at Justitsministeriet besluttede at besvare spørgsmålet specifikt, for så vidt angår PET's deltagelse i området for rockerbekæmpelse, selv om spørgsmålet efter sin ordlyd ikke var begrænset til dette område.
- Kommissionen konstaterer, at et svar gående ud på, at der ikke havde været direkte kontakt inden for området for rockerbekæmpelse isoleret set ikke indeholder objektivt urigtige oplysninger.
- Som følge af begrænsningerne i lov om undersøgelseskommissioner har flertallet af kommissionens medlemmer afstået fra at tage stilling til, om svaret efter sin formulering tilstrækkeligt tydeligt præciserer præmisserne for svaret, idet en sådan stillingtagen vil indebære stillingtagen til spørgsmål om ministeransvar, hvad enten der er grundlag for at overveje et ansvar, eller der ikke er et sådant grundlag.
- Et medlem af kommissionen er ikke enig i denne afgrænsning og udtaler, at svaret ikke burde have været udformet som sket, men da svaret ikke indeholder urigtige oplysninger, er der ingen anledning til, at et tjenstligt eller retligt ansvar søges gennemført.

6. Underudvalgets behandling af sagen

Underudvalget modtog den 19. september 2006 beretningen fra undersøgelseskommissionen til undersøgelse af Dan Lyngesagen, jf. UUF alm. del – bilag 4, samling 2005-06.

Formanden for Folketingets Udvalg for Forretningsordenen bad ved brev af 25. september 2006 formanden for underudvalget om at foretage det fornødne med henblik på sagens videre behandling, jf. UUF alm. del – bilag 5, samling 2005-06.

Underudvalget har behandlet undersøgelseskommissionens beretning i 8 møder med henblik på at vurdere, om de beskrevne forhold i undersøgelsesberetningen vedrørende justitsminister Lene Espersen kan begrunde, at der bliver gjort et ansvar gældende. Det er derimod ikke underudvalgets opgave at vurdere embedsmændenes forhold.

I forbindelse med offentliggørelsen af undersøgelseskommissionens beretning udtalte justitsminister Lene Espersen bl.a., »at kommis-